

Scrisoare de Informare: MARTIE, 2017

„Căci mie nu mi-e rușine de Evanghelia lui Hristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede...”

Romani 1:16

În acest an se împlinesc 500 de ani de la Reforma Protestantă pe care Martin Luther a declanșat-o în Germania, prin afișarea celor 95 de teze pe ușa bisericii din Wittenberg. Trist este că procesul prin care s-a ajuns la o înțelegere biblică despre Hristos, Scriptură, har, credință și slava lui Dumnezeu a fost unul tumultuos și sângeros. Dar, în final, reforma a generat binecuvântări extraordinare de care se bucură și acum biserica globală. Cât de minunat este să avem libertatea de a citi Biblia în propria noastră limbă! Însă, pentru liderii bisericii din vremea lui Luther, era de neconceput să pună Biblia în mâna laicilor, să ofere oamenilor de rând acces la adevărurile și profunzimile Scripturii, de teamă să nu piardă controlul asupra poporului.

Oare naște Dumnezeu o nouă reformă și în zilele noastre? Câte biserici acceptă cu bucurie ideea de a pune lucrarea de misiune transculturală în mâinile credincioșilor de rând, susținând și trimitând în misiune familii tinere, surori necăsătorite sau frați neordinați? Este oare această oportunitate biblică „înfricoșătoare”? Ce pierderi ar putea cauza pe plan local?

Însă, imaginați-vă ce binecuvântări extraordinare ar putea rezulta pentru Biserica lui Hristos când Evanghelia va fi propovăduită în orice popor, în orice trib și în orice grup lingvistic. Venirea Domnului va fi iminentă! În acest sens este nevoie de mulți misionari, însă, singurii oameni care pot fi trimiși în misiunea transculturală trebuie să facă parte din categoria celor cărora „nu le este rușine de Evanghelia lui Hristos.” Aveți astfel de oameni în biserică? Nu-i țineți pe loc! Încurajați-i să plece în misiune!

În epistola sa către Romani, apostolul Pavel demonstrează că unui credincios nu trebuie să-i fie rușine de misiunea primită, chiar și atunci când se află în cele mai mari metropole ale lumii. Dacă a predicat Evanghelia în Atena, care era centrul înțelepciunii antice, Pavel ne transmite că lui nu-i este rușine să predice Evanghelia nici în Roma, care era centrul puterii mondiale la acea vreme. Spre deosebire de atenieni, romanii nu acordau prioritate ideilor sau curentelor filosofice. Ceea ce conta pentru ei era puterea, care consta în săbii ascuțite și juguri de fier puse pe grumazul popoarelor subjugate. Însă, prin predicare, Pavel prezintă Evanghelia ca pe o idee supremă mai puternică decât toate forțele vizibile. În acest context, parcă-l aud pe tinerelul David care, confruntându-l pe Goliat, i-a spus că toată mulțimea de filistenii „va ști că Domnul nu mântuiește nici prin sabie, nici prin sulită,” (1 Sam. 17:47). Pe drumul Damascului, apostolul însuși experimentase cum mântuiește Domnul prin Evanghelie. Dacă și tu ai experimentat mântuirea, atunci este obligatoriu să fii „contaminat” cu un curaj sfânt, care te va califica să fii parte din categoria celor cărora „nu le este rușine de Evanghelie.”

Nu le este rușine de Evanghelia lui Hristos în Dhaka!

Cei doi studenți ajunși în Bangladesh la finalul lunii ianuarie au intrat imediat în activități dinamice de împărtășire a Evangheliei. Într-un mesaj transmis de curând, iată ce ne-au scris: „în această fotografie suntem cu cinci tineri de pe stradă, tineri pe care i-am abordat și am purtat discuții despre credințele noastre. Când avem ocazia, mergem pe stradă și interacționăm cu tineri necunoscuți pe care îi întâlnim în drumul nostru. Văzându-ne albi, devin curioși să afle de unde venim, cum sunt familiile noastre, cum este cultura românească și ce facem în Dhaka. Folosindu-ne de momentul inevitabil de socializare, bineînțeles că nu pierdem oportunitatea să dăm mărturie despre credința noastră. Încă din a doua zi de când am ajuns, misionarul care ne mentorează ne-a invitat să participăm la întâlnirile cu tinerii din campusul universitar Dhaka. Aceste străneri se fac regulat, în fiecare zi de luni și marți. Pe lângă acestea, mai participăm la niște cursuri de limbă engleză organizate prin Centrul „Prietenia Studenților”, unde participă tineri hinduși, budiști, musulmani, care sunt interesați să învețe limba engleză! Sigur că pe lângă limba engleză este atins scopul de a-L propovădui pe „Isa Mosiho”, adică Isus Hristos.” În timpul pe care-l vor mai petrece în Bangladesh, studenții cer ca Domnul să se folosească de ei cu putere și „Dumnezeu să ne vorbească clar (ca lui Moise, Avraam și Pavel), dacă acesta este locul în care El dorește să-L slujim pe termen lung sau este un alt loc!”

Nu le este rușine de Evanghelia lui Hristos în Erbil!

Tânăra familie care a călătorit în Kurdistan luna trecută, a revenit cu bine în România. Despre timpul petrecut în Erbil, iată ce ne împărtășesc cei doi studenți: „am experimentat protecția lui Dumnezeu în mod extraordinar. Știm că au fost multe rugăciuni care s-au înălțat pentru noi. Le-am simțit! Poporul kurd din Irak este în majoritate musulman. La sosirea noastră șapte bărbați kurzi s-au predat lui Isus și au fost botezați. Am fost uimiți de bucuria creștinilor de acolo! Chiar dacă sunt puțini, iar la doar 80 km de ei este război, acești creștini au o bucurie în Domnul cum nu am mai văzut. Cât despre noi, într-o singură seară am auzit foc de armă, dar am avut pace și nu ne-a fost frică deloc! În noiembrie s-a publicat pentru prima dată Biblia în limba sorani, limba vorbită de kurzii din Erbil. În vederea implicării pe viitor, am vizitat asociația biblică, unele universități, chiar și închisoarea de teroare a lui Saddam Hussein. Având în vedere nevoia de implicare, oportunitățile care sunt în Erbil, faptul că ne-am adaptat ușor la cultura lor, am dori să ne întoarcem acolo pe termen lung și să ne implicăm în campusurile universitare.”

Nu le este rușine de Evanghelia lui Hristos în Beirut și Tripoli!

Pentru că era convinsă că Domnul o cheamă în Liban, studenta noastră a stăruit în rugăciune ca Domnul să-i deschidă o ușă prin care să ajungă acolo. Au fost multe căutări, iar în final, prin intermediul unei profesoare care a predat la CRST, am ajuns să cunoaștem o familie de lucrători care s-a arătat interesată să primească în practică o studentă din România. Însă, după spusele studentei, Domnul a făcut nespus mai mult decât am cerut sau am gândit noi la acea vreme:

„Am fost binecuvântată să îi am ca și mentori pe pastorul D.J. împreună cu soția sa Nadia, să fiu primită ca propriul lor copil, locuind pe parcursul celor două luni împreună cu ei. Mi-au împărtășit din experiența acumulată de-a lungul celor paisprezece ani de slujire în această țară și m-au făcut

parte la majoritatea proiectelor disponibile din această zonă. Am avut ocazia să văd cât de greu se plantează o biserică într-un context musulman sunit, precum orașul Tripoli. În Beirut am avut parte de marea binecuvântare de a sluji alături de o echipă ce face evanghelizare prin intermediul unei librării creștine. Aici am văzut oameni, de orice categorie, aduși de mâna invizibilă a lui Dumnezeu și schimbați la o viață nouă. Curând mă voi întoarce în România pentru a termina studiile la CRST. Cum mă întorc? Cu nădejdea că Dumnezeu își va duce la împlinire planul pentru Liban dar și cu deplina convingere că în mine a mai schimbat ceva.”

Nu le este rușine de Evanghelia lui Hristos în Nacala!

Cei patru studenți care au ales să facă practica de misiune în Mozambic, au experimentat providența financiară deosebită (ei au fost cei mai strămtorați din punct de vedere financiar), dar au experimentat și piedici reale, astfel că, din cauza întârzierii pașapoartelor depuse pentru viză, au fost nevoiți să schimbe datele călătoriei. Odată ajunși în Africa, a urmat adaptarea atât la diferențele de temperatură, cât mai ales la diferențele de cultură și de închinare. Însă, cât sunt în misiune, spune Cristî, „ne bucurăm să slujim atât fizic (am zugrăvit clasele de la școală), cât și prin evanghelizare. Ne simțim privilegiați să fim mentorați de Simona & Jeosafa V., iar Dumnezeu face lucruri noi prin ei în viețile noastre.”

Adelina V. declară că „în această perioadă de pregătire, Dumnezeu m-a învățat să pășesc prin credință, mi-a vorbit specific să ies din barcă și să merg pe ape, să părăsesc confortul meu. Am realizat că El se ocupă în detaliu de viața mea. Mă bucur că am harul să lucrez în triburi și să văd stilul de viață al oamenilor de aici.”

„Pentru mine timpul petrecut în Mozambic este unul în care Dumnezeu a ales să mă surprindă în a mă cunoaște pe mine ca un om diferit. De obicei, eu mă integrez foarte greu printre străini și îmi ia foarte mult timp să mă deschid, dar aici mă simt ca acasă în ce privește duhul meu și deschiderea față de persoanele noi. Pentru mine această perioadă este foarte prielnică în a trece la un alt nivel de slujire și de a înțelege ce înseamnă slujirea. Am descoperit în acest timp că am o dragoste sinceră pentru copiii africani.” – Ștefan V.

Nu le va fi rușine de Evanghelia lui Hristos în Istanbul!

Dacă studenții de anul II privesc retrospectiv la călătoriile de misiune și pot face afirmații atât de edificatoare despre ceea ce Dumnezeu a lucrat atât în viețile lor cât și între popoarele lumii, studentele de anul I anticipează cu entuziasm modul în care va decurge prima lor experiență transculturală de la CRST. Astfel, invitându-l din nou pe pastorul Iacob N. să conducă o echipă de studenți în Turcia, împreună cu decanul școlii, fratele Gabriel Ș., în perioada 01-08 aprilie 2017 vor călători pentru prima dată în Turcia următoarele studente: Iulia T., Cristina G., Denisa M., Maria L., Denisa S. și Tabita M. Remarcând că interesul pentru misiune crește tot mai mult în rândul surorilor, am permis

ca echipei CRST să i se alătore tânăra Elena-Diana M. din Oradea (ea lipsește din fotografie). Pentru decizia aceasta, ne-a fost de mare ajutor recomandarea scrisă de pastorul ei, în care găsim următorul paragraf: „credem că sora Elena-Diana M. își va da toată silința ca să unească cu credința fapta și cu fapta cunoștința, astfel să poată deveni o vrednică slujitoare a lui Dumnezeu.”

Dacă nu ne vom rușina de Evanghelia aici, nici Fiul Omului nu se va rușina de noi în slavă!

Deși privim cu admirație la tinerii care au chemarea, curajul și oportunitatea de a merge în locuri atât de diverse de pe glob, pentru Trupul lui Hristos este important să existe cooperare și fiecare mădular să-și aducă aportul la culegerea marelui seceriș, fără ezitare sau rușine. Mulțumim Domnului pentru că în urma scrisorii de informare din luna ianuarie, un număr considerabil de cititori – misionari, pensionari, grupuri de surori, părinți care au copii în străinătate, lideri de biserică – au ales să trimită resurse financiare atât pentru călătoriile studenților, cât și pentru lucrarea școlii. Domnul să vă răsplătească! Rugăciunile dumneavoastră au fost simțite de studenți chiar și în Erbil și sunt în continuare necesare pentru studenții care încă se află în India, Bangladesh, Liban și Mozambic.

Acum, însă, vă cerem să mijlociți în mod special pentru echipa care va călători în Turcia. După lovitura de stat din iulie, Turcia transmite o instabilitate politică și socială care ne-ar putea intimidă. Dar, pentru că expunerea la misiune într-o țară islamică precum Turcia este foarte importantă în instruirea misionară oferită de școala noastră, alegem să plecăm la drum în Numele Domnului Oștirilor!

Vă mulțumim! Cu deosebită prețuire, Ileana (INA) Hrișcă – director executiv CRST

Bordul de conducere:

Gheorghe Rițișan, Rick Cunningham, Ileana Hrișcă, Allan Lind, Daniel-Ioan Bote, Daniel Bujeniță, Daniel Hădărean, Flaviu-Teofil Coman.

Fundația “Centrul Român de Studii Transculturale”, Cod Fiscal: 7892276, Banca BRD, Agenția Eforie Nord, Constanța, Cod SWIFT: BRDEROBU
Coduri IBAN pentru LEI: RO30BRDE140SV42915901400, EUR: RO15BRDE140SV42916201400, USD: RO72BRDE140SV42916031400
Telefon: (004)0241-583.246, (004)0741-159.203, E-mail: secretariat@crst-ct.ro, Poșta: Strada Bujorului Nr. 19, 907015 Agigea, Constanța